

—, *des Anlauts verlustig gegangen* Nir. 10, 34. अर्थ° का. 63. चरु. 63. 14, 40, 26, 2, 14, 7. व्रतलुप्त *gekommen um* MBh. 13, 1547, 4397. लुप्त *n. geraubtes* —, *gestohlenes Gut* (ABDAR, im ÇKDn. — 4) *unterdrücken, beseitigen, verschwinden machen*: लुप्यते und लुप्यति *unterdrückt werden, verschwinden, verlorengehen, abfallen, ausfallen* (von Worten, Silben, Buchstaben): नवाहं लुप्येत् WEBER, N. x. 2, 283. कृस्वम् लुप्यति RV. Prāt. 14, 13, 15, 19. fg. Kār. zu P. 6, 1, 144. उदात्तस्तावत्सर्वान्स्वरांश्च लुप्यति Schol. zu RV. Prāt. 3, 6. बुद्धिं लुप्यति यद्रव्यम् ÇĀRṅ. Sañu. 1, 4, 21. अस्मत्संवत्सरं लुप्यत्वा स्वं तमाविष्कारिष्यति ÇATR. 14, 103. इदं सृजत्यवति लुप्यति Buāg. P. 7, 3, 27. 14, 6, 8. सृजत्येषो लुप्यति पासि विश्वम् 10, 48, 21. अङ्गुलिस्त्वेन मे लुप्यते ऽनराणि Vikr. 27, 2. यावत् — त्रये कटिति न जरया लुप्यते प्रेयसीनाम् Spr. 2601. ज्ञायसि च्छन्दसि लुप्येयुरनराणि LĪTJ. 3, 7, 7. पर्दधर्चा लुप्यते TS. 3, 2, 9, 5. ÇĀRṅ. Çr. 13, 1, 8. LĪTJ. 7, 11, 6. पुनरुक्तानि लुप्यते पदानि ÇĀKALA in Ind. St. 4, 278. RV. Prāt. 4, 9, 12, 26. VS. Prāt. 4, 34. TAITT. Prāt. 1, 10. Schol. zu AV. Prāt. 4, 16, 60, 64. fg. zu P. 1, 2, 64. तस्य भागो न लुप्यते M. 9, 211. आयुषो ऽतिप्रवृद्धस्य भार्येर्धिर्धर्मलुप्यत MBh. 1, 980. वार्तायां लुप्यमानायामारब्धायां पुनः पुनः Buāg. P. 3, 30, 12. सत्यपाशेन संरुद्धः स्नेहस्तस्य न लुप्यते (*reißt nicht*) R. GORR. 2, 50, 18. स्मृतिर्मे देवि लुप्यते 66, 58. व्रतमस्य न लुप्यते M. 2, 189. क्वा मम परित्राणं तव धर्मो न लुप्यते MBh. 1, 7808, 13, 2543. HARIV. 5979. MĀR. P. 20, 55. 134, 22. 133, 26. लुप्त *unterdrückt, verschwinden, zu Nichte geworden, verlorengegangen, abgefallen*: लुप्तज्ञप ĀÇV. Çr. 2, 19, 3. लुप्तवर्षापदे यस्तम् AK. 1, 1, 5, 20. H. 266. HALĀ. 1, 142. MĀR. P. 132, 4. SĀH. D. 219, 17. Schol. zu P. 1, 1, 62. VOP. 1, 13, 3, 16. नो लुप्तं सखि चन्दनं स्तनतटे Spr. 622. KATHĀS. 86, 116. धर्मलुप्तान्मुसंपद् 87, 84, 90, 165. प्रकृति MBh. 3, 797. °स्मृति 14, 37. °धर्मक्रिया M. 8, 226. BHAG. 1, 42. R. 5, 51, 14. RAGH. 3, 40. 14, 36. 49. 56. VARĀH. BRH. 13, 2. RĀGA-TAR. 1, 358. 6, 124. 298. 8, 1816. ÇATR. 14, 158. BHĀG. P. 3, 13, 9, 4, 2, 18. MĀR. P. 39, 59. भवेदलुप्तश्च मुनेः क्रियार्थः RAGH. 2, 55. BHĀG. P. 3, 23, 38. अलुप्तधर्म MBh. 16, 204. KATHĀS. 74, 124. 78, 7. 84, 58. Schol. zu KAP. 1, 19. शशलुप्तं *n. wohl das Verschwinden nach Hasenart* P. 6, 2, 145, Sch. — 5) लुप्यति (विमोहने) DHĀRUP. 26, 126. erhält den Bindevocal Siddh. K. zu P. 7, 2, 10. लुप्यमान *sich verwirrend* MAITRĀJ. 3, 2, 6, 30; vgl. लुम्. — Vgl. अनर्थलुप्त, इन्द्रलुप्त.

— *caus. लोपयति, aor. अलुपयत् und अलुलोपत्* Siddh. K. zu P. 7, 4, 3. VOP. 18, 3. 1) *Etwas unterlassen, versäumen; zuwiderhandeln, verletzen*; mit acc. der Sache: कुतो दायो ह्योपयेद्वाक्षणां नाम (दायाहो° ed. Calc.) MBh. 5, 714. प्रत्युत्थानं च कृष्णस्य — न लोपयति 7, 2822. यथावयो हि राक्षानि प्राप्नुवन्ति नृपस्ये । इत्वाकु कुलनाथे ऽस्मिंस्तल्लोपयितुमिच्छसि (तं लो° ed. Bomb., der Comm. ergänzt आचारम् R. 2, 33, 9. विक्रीतमाहितं क्रीतं यात्पत्रा ज्ञोवता मम । न तल्लोपयितुं शक्यं मया 111, 28. धर्मम् M. 8, 16. MBh. 12, 3378. सत्यम् Spr. 4434. — 2) *Jmd um Etwas bringen, von Etwas abbringen*: सत्यादुरुमलोपयन् RAGH. 12, 9.

— *intens. लोलुप्यते (भावगर्हयाम्)* P. 3, 1, 24. *Jmd verwirren*: न त्वा कामा बहवो लोलुपतः KAṬUP. 2, 4.

— *अप 1) ausraufen, abtrennen*: तृणानि ÇAT. Br. 2, 4, 1, 9. तस्मादेवास्तमो ऽपालुप्यन् KĪTJ. 12, 13. — 2) *pass. abfallen* AIT. Br. 3, 19. ये गृभी अत्रप्यन्ते जगद्दपलुप्यन्ते fällt AV. 5, 17, 7. — Vgl. अयलुप्.

VI. Theil.

— *अभि rauben, plündern*: चौराणामभिलुप्यताम् Buāg. P. 4, 14, 38.

— *अव 1) abtrennen, abstreifen* TS. 3, 2, 2, 1. TAITT. ĀR. 10, 31. अवलुप्तारामु SHADY. Br. 1, 3, 2, 2. — 2) *Jmd packen, über Jmd herfallen*: वृकवच्चवलुप्यते Spr. 2603. द्वेष्टारमवलुप्येद्यथा वृकः 3613. 478. वृकवलुप्तं *n. das Packen nach Wolfsart* P. 6, 2, 145, Sch. — 3) *entreissen*: अन्योऽन्यस्यावलुप्यति सारमेया यथामियम् । राजन्या भरतश्चेष्ट भोक्तृकामा वसुधराम् ॥ MBh. 6, 381. — 4) *unterdrücken, verschwinden machen*: सृजतीदमव्ययो य एव रत्नत्ववलुप्यते च यः Buāg. P. 7, 2, 39. ये बुद्ध्या क्रोधमुत्थितम् । प्रदीप्तमवलुप्यति दीप्तमग्निमिवाम्भसा ॥ Spr. 1311. — Vgl. अवलुप्यन्, अवलोपय.

— *अन्वव pass. nach Jmd abfallen* PAÑĀV. Br. 6, 3, 12.

— *आ 1) ausraufen*: चालान् ÇAT. Br. 3, 4, 1, 17. तृणानि KĪTJ. Çr. 25, 1, 18. — 2) *abtrennen* AIT. Br. 1, 17. — 3) *herabfallen lassen* (in Theilen): यथाश्रयमालुप्येत्सुचो अग्रये AV. 12, 4, 34. — 4) *pass. eine Störung erleiden, unterbrochen werden*: अस्त्रैस्तावन्मुक्तृरूपचितैर्दृष्टिरालुप्यते मे MEGH. 103.

— *व्या zu Nichte machen*: अङ्गलानिम् MEGH. 71. *pass. verschwinden, zu Nichte werden* LA. 20, 20.

— *उद् heraysgreifen, herausfischen* (z. B. aus einer Brühe): घृताडलुप्तम् AV. 5, 28, 14. Suçr. 1, 230, 13. 17. का. 19. 72. उल्लोपम् absol. 43. — Vgl. उल्लोप्य.

— *समुद् aufgreifen, wegnehmen, to pick up*: प्रस्तेरो ÇAT. Br. 2, 3, 2, 42. 6, 1, 45. समुल्लुप्य यज्ञमन्यत्कर्तुं दधिरे 9, 3, 1, 19. KĪTJ. Çr. 8, 2, 11.

— *नि rauben*: निलोपं (absol., कुरति VJUTP. 127. निलोपकारक ebend.

— *परि 1) wegnehmen* AIT. Br. 6, 14. *entfernen, zu Nichte machen*: दीपिकालोकपरिलुप्यमानतिमिरभार DAÇAK. 72, 12. fg. *pass. wegfallen* RV. Prāt. 2, 4. — 2) *beseitigen*: आचार्यशास्त्रम् — अस्माकमपरिलुप्तं यथा स्यात् Schol. zu RV. Prāt. 1, 16. — Vgl. परिलोप.

— *विपरि, partic. °लुप्त aufgehoben, zu Nichte gemacht* ÇĀRṅ. zu BṚH. ĀR. Up. S. 213. — Vgl. विपरिलोप.

— *प्र 1) ausraufen*: दर्भान्वोचितप्रलुप्यति कस्तैः HARIV. 12228. — 2) *rauben*: ब्राह्मणस्य प्रशातस्य क्विर्धुङ्क्तेः प्रलुप्यते Spr. 1998. क्रव्याद्विरङ्गलतिका नियतं प्रलुप्ता (विलुप्ता ed. Cow.) UTTARAR. 36, 6. महामोहप्रलुप्तस्मृति Spr. 3719. प्रलुप्तः पितृपिण्डतः *gekommen um* MĀR. P. 31, 1. — Vgl. प्रलोप.

— *विप्र 1) entreissen, rauben*: उभयोर्हस्तयोर्मुक्तं यद्रत्नमुपनीयते । तद्विप्रलुप्तस्यसुराः सक्तसा M. 3, 225. MBh. 13, 4292. विप्रलुप्तं च वो राक्ष्यं नृशंसेन 3, 2834. — 2) *heimsuchen*: प्रजा यस्य — अनर्थैर्विप्रलुप्यते MBh. 12, 5242. — 3) *stören, unterbrechen*: तपः — तद्विप्रलुप्तम् Buāg. P. 7, 8, 43.

— *संप्र rauben oder schänden*: कुमार्यः संप्रलुप्यते MBh. 12, 3401.

— *वि 1) zerreißen, zerpflücken, abreißen*: शकुत्तनिवदैर्विघ्नगिवलुप्तच्छदः (तरुः) Spr. 922. मार्जार इव डर्वृत्तस्तमेव (कस्तम्) हि विलुप्यति 1166. *ausreißen*: मूढस्यङ्गि ऽङ्गे लोम लोम मे । नखैर्व्यलुप्यन्तैश्च KATHĀS. 37, 127. विलुप्यतश्च केशाश्च मञ्जाश्च वज्रया MBh. 7, 3586. वपाम् 1976. — 2) *entreissen, wegnehmen, fortnehmen, rauben*: यज्ञमानस्य रेतः AIT. Br. 6, 9. हर्षम् का. 83. परस्परं विलुप्यति सारमेया यथामियम् MBh. 12, 4489. रत्नांसि हि विलुप्यति श्राद्धमारत्नवार्जितम् M. 3, 204. Spr. 478, v. l. Buāg. P. 5, 13, 10. 14, 2. यासां वलिः — हन्तैश्च सारसगणैश्च

36